

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทั้งปวง โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ศิลปวัฒนธรรม คุณภาพของประชากรเป็นผลสะท้อนมาจากคุณภาพของการศึกษาทั้งสิ้น การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมกระทำได้สะดวกราบรื่นได้ผลแน่นอนรวดเร็ว

สถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจัดอยู่ในรูปแบบใดก็ตามย่อมเป็นแหล่งพัฒนากำลังคนที่เพียบพร้อมด้วยสติปัญญา การฝึกฝน ประสบการณ์ และเป็นที่ยังประสงค์ของสังคม บัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่ซื่อสัตย์สุจริต มีความคิดเห็นที่มีเหตุมีผลรอบคอบมีทัศนคติที่กว้างขวาง และสามารถที่จะนำคนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มใหญ่ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ชอบธรรมได้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา , 2525 : 31)

ภารกิจหลักที่สำคัญของสถาบันศึกษาจึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสร้างคนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในวิชาการขั้นสูงที่พร้อมจะรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถให้ความรู้ ความคิดประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม ตลอดจนสร้างบุคลิกภาพ พัฒนานิสัยพฤติกรรมของนักศึกษา ให้พร้อมที่จะเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่และทำงานร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และพร้อมที่จะช่วยสร้างประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า องค์ประกอบที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คือ นักศึกษาที่เป็นผลผลิต (outcome) ซึ่งนักศึกษาเป็นวัตถุดิบ ที่จะผ่านเข้าสู่กระบวนการกระทำของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เป็น "บัณฑิต" ดังนั้นนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญแรกที่ทุกวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึง ไม่ใช่เพราะพวกเขาเป็นศูนย์กลางของโปรแกรมการเรียนการสอนเท่านั้น แต่เป็นเพราะบทบาทที่จะมีต่อสังคมเมื่อจบการศึกษาออกไป (ธิดารัตน์ บุญนุช , 2524 : 129)

ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตนั้นต้องมีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติ และใช้สติปัญญาเพื่อสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติในฐานะพลเมืองของประเทศ มีความใคร่รู้ใคร่เรียน ทักษะในการใช้ภาษา มีจรรยาบรรณที่ดี มีรสนิยม มีเหตุผลพิจารณาไตร่ตรองได้ และลงมือกระทำการตามแนวความคิดที่ได้ตรึกตรองหรือปฏิบัติตนได้ตามงานขั้นพัฒนา คืองานที่ทุกคนต้องเรียนรู้ควบคู่กับขั้นพัฒนาการของชีวิต (สุภาพรรณ โคตรจรัส , 2522 : 48) นอกจากนั้นผู้ที่เป็บัณฑิตควรเป็นผู้มีวิชาชีพระดับสูงพอที่จะประกอบสัมมาชีพ และส่งเสริมความก้าวหน้า มีปัญหาหรือรู้ในวิทยาการพอที่จะรู้ถึงคุณค่าสมบัติและ

วัฒนธรรมที่ได้ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ พร้อมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมที่จะนำไปเป็นหลัก ให้รู้จักคิดวินิจฉัย ใฝ่ใจหาความรู้ใหม่ๆ และพร้อมที่จะเผชิญและนำสังคมในอนาคต (ลิปพนนท์ เกตุทัต , 2524 : 3) ซึ่งคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สังคมและสถาบันศึกษามุ่งหวังดังกล่าวนี้ จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบด้านต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีขึ้นอันได้แก่ ด้านบริหารจัดการ บริการสวัสดิการ ด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมนักศึกษา

ในเมื่อสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่เป็นวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรืออาจจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นเป็นแหล่งผลิตบุคลากรชนชั้นสังคม เพื่อไปรับใช้สังคม จึงเป็นที่ต้องการอย่างสูงของผู้ที่จะเข้าไปศึกษาหาความรู้ โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทย ความต้องการที่จะเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยโดยเจเพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยที่จำกัดจำนวนรับหรือมหาวิทยาลัยปิดมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ในขณะที่อัตราการรับของแต่ละมหาวิทยาลัยในแต่ละปีมีเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐคิดค่าเล่าเรียนต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศและอีกอย่างหนึ่งเกิดจากความเชื่อของประชาชนว่า หากจบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ย่อมได้รับความเชื่อถือจากสังคมและมีโอกาสเข้าสู่วงการงานอาชีพที่มีเกียรติได้ง่ายกว่า

ดังนั้นเมื่อสถาบันอุดมศึกษามีข้อจำกัดในการรับนักศึกษาเข้าเรียนจึงต้องมีการคัดเลือก เมื่อมหาวิทยาลัยมีข้อจำกัดในการรับนักศึกษาในขณะที่นักเรียนต้องการเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นจึงต้องมีการคัดเลือกเพื่อให้ได้คนที่เข้ามาเรียนแล้วประสบความสำเร็จไปโดยใช้เวลาน้อยที่สุดเท่าที่หลักสูตรกำหนดไว้โดยการสอบคัดเลือก

สถาบันราชภัฏสงขลาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีปรัชญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานนามและตราสถาบัน เมื่อ พุทธศักราช 2538 ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 7 ตราไว้ให้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งสถาบันราชภัฏสงขลาได้ปฏิบัติตามภารกิจมาอย่างเต็มศักยภาพและต่อเนื่องด้วยความผูกพัน

ในการรับนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ สำนักงานสถาบันราชภัฏได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏร่วมกันรับนักศึกษาด้วยวิธีการหลากหลาย
2 แนวทาง คือ

1.1 การสอบคัดเลือก

1.2 การคัดเลือก เช่น

- ความสามารถทางวิชาการ (เรียนดี)
- ความสามารถพิเศษ (ด้านกีฬา ดนตรี นาฏศิลป์ ศิลป ผู้นำเชียร์ ฯลฯ)

- นักเรียนดีเด่น หรือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม
- เครือข่ายชุมชน หรือ
- วิธีการอื่นตามแต่กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏกำหนด

2. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏ และสถาบันราชภัฏให้ความสำคัญในการพิจารณาจากประวัติ การเรียนในระดับชั้นที่ผ่านมาร่วมใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณารับนักศึกษาด้วยก็ได้

3. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏทุกแห่งดำเนินการรับนักศึกษา โดยกำหนด วิธีการรับนักศึกษา ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินการเอง เมื่อจัดทำประกาศรับสมัครตาม รูปแบบที่กำหนดประจำปีแล้วให้รายงานรายละเอียดดังกล่าวให้สำนักงานสถาบันราชภัฏทราบ ททันที

สำหรับสถาบันราชภัฏสงขลาได้คัดเลือกนักศึกษา 2 วิธี คือสอบคัดเลือกความสามารถ ทางวิชาการ (เรียนดี) และคัดเลือกนักศึกษาผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านกีฬา ดนตรี นาฏศิลป์ ศิลป ในแต่ละปีนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้มีความสามารถพิเศษโดยเฉพาะด้านกีฬา ปรากฏว่ามีผลการเรียนต่ำเป็นส่วนมากและออกกลางคันเป็นจำนวนไม่น้อย ผู้วิจัยในฐานะ บุคลากรทางการศึกษาของสถาบันราชภัฏสงขลาจึงเห็นความสำคัญ และความจำเป็นที่จะศึกษา ถึงสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาความสามารถพิเศษด้านกีฬาในสถาบันราชภัฏ สงขลาเพื่อที่จะนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุง การจัดการศึกษาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและพัฒนาให้นักศึกษาของสถาบันราชภัฏสงขลาสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัญหาของนักศึกษาความสามารถพิเศษด้านกีฬาในสถาบันราชภัฏสงขลา
2. ศึกษาความต้องการของนักศึกษาความสามารถพิเศษด้านกีฬาในสถาบัน ราชภัฏสงขลา
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการของนักศึกษาความสามารถ พิเศษด้านกีฬาในสถาบันราชภัฏสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัย มุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ความสามารถพิเศษด้านกีฬาเท่านั้น โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏ สงขลา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหา หมายถึง สภาพการณ์ตามการรับรู้ที่นักศึกษาประสบ ซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยาก คับข้องใจ วิตกกังวล ไม่สบายใจเกี่ยวกับสุขภาพ การเงิน บุคลิกภาพ เพศ เพื่อนและการเข้า สังคม ศาสนาและศีลธรรม การปรับตัวทางการเรียน หลักสูตรการศึกษา การสอนและความ

สัมพันธ์กับอาจารย์ กิจกรรมนักศึกษา หอพักและบรรยากาศทั่วไป และการบริหารงานของสถาบันราชภัฏสงขลา

ความต้องการ หมายถึง ความคาดหวังที่นักศึกษาพึงประสงค์ให้สถาบันราชภัฏสงขลาช่วยเหลือในด้านสุขภาพ การเงิน บุคลิกภาพ เพศ การเข้าสังคม ศาสนาและศีลธรรม การปรับตัวทางการเรียน หลักสูตรการศึกษา การสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ กิจกรรมนักศึกษา หอพักและบรรยากาศต่างๆ ไป

นักศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬา หมายถึง นักศึกษาที่สอบผ่านกระบวนการคัดเลือกของวิธีการรับนักศึกษา โดยวิธีพิเศษในสถาบันราชภัฏสงขลา เพื่อศึกษาในระดับปริญญาตรี

ประโยชน์ของการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบลักษณะปัญหาและความต้องการลำดับของปัญหาและความต้องการของนักศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬา
2. จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาด้านการบริหาร การจัดส่งและปรับปรุงหน่วยงานที่ดูแลนักศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬา